

Listy

z Rokycan

2/2013

Aktuální hesla:

Lidé dělný probud' se, a poznej sílu tvojí, pakli tvoje paže chce, všechny stroje stojí!

Ne prosit, ne žebrot, jen zápasit zdárně, za práva a svobodu neváleči se špatně!

(stará dělnická hesla z poč. 20. století)

Měsíčník OV KSČM Rokycany. Ročník 17.

Na webu lze „Listy“ otevřít na internetové adrese:

<http://rokycany.kscm.cz>,

dále na <http://www.mevkscmpb.estranky.cz/>

První zasedání VV OV KSČM v roce 2013

První jednání VV OV KSČM se uskutečnilo v souladu s plánem práce ve středu 9. ledna 2013 za účasti všech členů.

V jeho průběhu bylo připraveno jednání pléna OV KSČM, které bylo provedeno, v souladu s plánem práce, o týden později.

Byl projednán návrh rozpočtu na rok 2013 a výsledek hospodaření za uplynulý rok 2012.

Výkonný výbor OV KSČM přijal krátkou zprávu, kterou přednesl s. L. Dufek o obsazení volebních komisí v rámci okresu. Za aktivní a účinnou pomoc v této činnosti bylo vysloveno uznání s. Jelínkovi, který se výraznou měrou podílel na naplnění tohoto úkolu. Volební komise byly obsazeny.

Dále byl projednán stav inventarizace drobného investičního majetku.

V dalším bodě jednání byly schváleny hlavní akce v roce 2013, zejména ty nejbližší.

Oslava Mezinárodního dne žen se uskuteční v rokycanské sokolovně. Oslavy 1. máje proběhnou v prostoru stadionu kopané v Rokycanech. Dětský den bude proveden na Kamínkách v Mirošově.

Organizační záležitosti a doplňky programu jednotlivých akcí budou dodatečně zveřejňovány v Listech z Rokycan.

Dále bylo jednáno o zabezpečení plánovaných úkolů v první polovině r. 2013.

Byl rovněž projednán stav členské základny k závěru roku 2012 předložený s. Josefem Sýkorou.

Dále byl projednán a schválen návrh obsazení výborů a komisí v rámci Krajského zastupitelstva.

Navrženi a schválení byli ss. Vild, Šaufl, Šmejkal, Špíral a s. Hejlová.

Výkonný výbor také projednal připomínky z členské schůze ZO KSČM v Hrádku, které předložili ss. Veselý a Šmejkal.

Byl schválen požadavek s. O. Loukoty z Příkopic o zaslání 20.výtisků Listů z Rokycan pro naše čtenáře v obci. Zvýšený zájem o Listy je i možným impulsem pro zlepšení spolupráce s členy strany v Příkopicích.

Lubomír Dufek - za OV KSČM

Z jednání pléna OV KSČM Rokycany

Podle plánu práce OV KSČM na první polovinu roku 2013 se 16. ledna 2013 konalo i zasedání pléna OV KSČM, které řídil místopředseda OV KSČM s. Miroslav Veselý. Program zasedání OV, navržený výkonným výborem, byl přítomnými členy OV jednomyslně schválen.

V úvodu jednání byl projednán první bod programu, kterým bylo doplnění stavu OV soudružkou Svatavou Vánovou za zemřelého s. Bohuslava Pokorného, který byl následně jednomyslně schválen.

Dalším bodem jednání byla kontrola plnění závěrů usnesení z předcházejícího jednání OV KSČM – dne 12. prosince 2012. Úkoly a závěry z tohoto jednání byly splněny.

Předseda okresní organizace s. Karel Šmejkal seznámil přítomné s výsledkem hospodaření OV KSČM v průběhu roku 2012. Hospodařili jsme s mírným přebytkem. Rovněž i členské příspěvky byly vybrány téměř v plné výši. Některé ZO KSČM provádějí zpožděné odvody členských příspěvků ještě v měsíci lednu.

V dalším jednání byli členové OV seznámeni s. L. Dufkem s průběhem předvolební kampaně v rokycanském okrese. V závěru uplynulého roku 2012 a první polovině ledna 2013 jsme naplňovali jeden z významných úkolů nastávajícího roku 2013. Tím bylo zabezpečení průběhu prvních přímých prezidentských voleb v České republice a to především rozvíjením předvolební kampaně ve prospěch našich dvou levicových kandidátů a to Jiřího Dientsbiera a Miloše Zemana. Delegováním členů okrskových volebních komisí, v termínu do 12. prosince členy nebo sympatizanty naší stranické organizace, jsme zabezpečili formální část předvolební kampaně a následně i činnost volebních komisí v obou dnech voleb. Tento úkol byl naplněn obsazením minimálně 93% volebních míst v rámci celého rokycanského okresu – z celkového počtu 104 volebních středisek.

Kolektiv okresní výboru projednal stav zpracování inventarizace majetku a zařízení OV KSČM včetně závěru revizní komise. Projednaný a schválený výsledek bude zaslán vyšším stranickým orgánům – tj. KV KSČM a ekonomickému oddělení ÚV KSČM v požadovaném termínu.

Dále byl projednán a schválen plán kulturních akcí na první polovinu kalendářního roku 2013. OV KSČM bude organizovat tyto veřejné akce:

- Mezinárodní den žen, 1. máj s osvobozením Československa a Mezinárodní den dětí.

Je již tradicí, že tyto oslavy, s ohledem na finanční možnosti okresní organizace, jsou každoročně zabezpečovány na potřebné úrovni.

Okresní výbor KSČM se i pro tento rok rozhodl plně zabezpečit pořádání oslav na patřičné úrovni, ve spolupráci s tanečním souborem ze základní školy Zbiroh a dalšími soubory, které již byly požádány o spolupráci. Veškeré připravované akce budou patřičně publikovány ve stranickém tisku i okresních novinách.

Okresní výbor dále zhodnotil průběh společného zasedání členů pléna OV KSČM s předsedy ZO KSČM na závěr roku 2012. Seznámil se se závěry tohoto jednání a zvláště o nutnosti sloučení některých základních organizací. Touto problematikou se budeme zabývat i v dalším období.

Ke všem bodům programu byla v průběhu jednání široká a podnětná diskuze. Tato bude na jednání VV OV KSČM vyhodnocena a vyvozeny z ní potřebné závěry.

Na závěr bylo projednáno a schváleno usnesení.

Předseda OV KSČM Karel Šmejkal

Výsledky presidentských voleb **Zeman vyhrál i na Rokycan- sku**

výsledky voleb: Plzeňský kraj:

Okres Rokycany

Miloš Zeman: 58,42 %, 13 232 hlasů

Karel Schwarzenberg, 41,58 %, 9 417 hlasů

Nově zvolenému prezidentovi Miloši Zemanovi fandili i ve většině obcí a měst na Rokycansku. Vyhrál v 59 z nich, zatímco Karel Schwarzenberg pouze v devíti a v jedné obci měli vyrovnaný výsledek. V procentech to vyznělo 58,5:41,5 ve prospěch bývalého premiéra p. Zemana, Ke druhému kolu přišlo necelých šedesát procent oprávněných osob.

- 1) Bezděkov (účast 61,8 %), **Zeman 63,6 %**, Schwarzenberg 36,4 %
- 2) Břasy (účast 55,9 %), **Zeman 57,8 %**, Schwarzenberg 42,2 %
- 3) Březina (účast 65,4 %), **Zeman 54,6 %**, Schwarzenberg 45,4 %
- 4) Bujesily (účast 78,6 %), **Zeman 62,8 %**, Schwarzenberg 37,2 %
- 5) Bušovice (účast 71,1 %), **Zeman 58,4 %**, Schwarzenberg 41,6 %
- 6) Cekov (účast 69,4 %), **Zeman 46,7 %**, Schwarzenberg 51,3 %
- 7) Čilá (účast 77,8 %), Schwarzenberg 57,1 %, Zeman 42,9 %
- 8) Dobřív (účast 57,8 %), **Zeman 56,3 %**, Schwarzenberg 43,7 %
- 9) Drahoňův Újezd (účast 68,2 %), **Zeman 73,1 %**, Schwarzenberg 26,9 %
- 10) Ejpovice (účast 67,3 %), **Zeman 51,5 %**, Schwarzenberg 48,5 %
- 11) Hlohovice (účast 62,1 %), **Zeman 72,5 %**, Schwarzenberg 27,5 %
- 12) Holoubkov (účast 63,9 %), **Zeman 60,8 %**, Schwarzenberg 39,2 %
- 13) Hrádek (účast 56 %), **Zeman 67,3 %**, Schwarzenberg 32,7 %
- 14) Hradiště (účast 74,1 %), Schwarzenberg 68,4 %, Zeman 31,6 %
- 15) Hůrky (účast 68,5 %), **Zeman 63,7 %**, Schwarzenberg 36,3 %
- 16) Cheznovice (účast 61,4 %), **Zeman 73 %**, Schwarzenberg 27 %
- 17) Chlum (účast 76,9 %), Schwarzenberg 55,2 %, Zeman 44,8 %
- 18) Chomle (účast 57,1 %), **Zeman 67,7 %**, Schwarzenberg 32,3 %
- 19) Kakejcov (účast 66,3 %), **Zeman 71,2 %**, Schwarzenberg 28,8 %
- 20) Kamenec (účast 70,2 %), **Zeman 78,8 %**, Schwarzenberg 21,2 %
- 21) Kamenný Újezd (účast 60,5 %), **Zeman 55,3 %**, Schwarzenberg 44,7 %
- 22) Kařez (účast 59,6 %), **Zeman 67,2 %**, Schwarzenberg 32,8 %

- 23) Kařízek (účast 92,1 %), Schwarzenberg 57,1 %, Zeman 42,9 %
- 24) Klabava (účast 64,3 %), **Zeman 53,8 %**, Schwarzenberg 46,2 %
- 25) Kladruby (účast 51,4 %), **Zeman 64,5 %**, Schwarzenberg 35,5 %
- 26) Kornatice (účast 56,8 %), Schwarzenberg 48,1 %, **Zeman 51,9 %**
- 27) Lhota pod Radčem (účast 63,5 %), **Zeman 66,4 %**, Schwarzenberg 33,6 %
- 28) Lhotka u Radnic (účast 69,5 %), **Zeman 70,7 %**, Schwarzenberg 29,3 %
- 29) Liblín (účast 47 %), **Zeman 70,3 %**, Schwarzenberg 29,7 %
- 30) Líšná (účast 57,3 %), **Zeman 50 %**, Schwarzenberg 50 %
- 31) Litohlavy (účast 61,5 %), **Zeman 53,2 %**, Schwarzenberg 46,8 %
- 32) Medový Újezd (účast 68,1 %), **Zeman 56,9 %**, Schwarzenberg 43,1 %
- 33) Mešno (účast 71,1 %), **Zeman 62,3 %**, Schwarzenberg 37 %
- 34) Mirošov (účast 54,1 %), **Zeman 63,1 %**, Schwarzenberg 36,9 %
- 35) Mlečice (účast 60,1 %), **Zeman 73 %**, Schwarzenberg 27 %
- 36) Mýto (účast 58,6 %), **Zeman 56,9 %**, Schwarzenberg 43,1 %
- 37) Němčovice (účast 61,8 %), Schwarzenberg 51,5 %, Zeman 48,5 %
- 38) Nevid (účast 64,1 %), **Zeman 74,4 %**, Schwarzenberg 25,6 %
- 39) Osek (účast 63,4 %), **Zeman 61,2 %**, Schwarzenberg 38,8 %
- 40) Ostrovec – Lhotka (účast 68,4 %), Schwarzenberg 50 %, Zeman 50 %
- 41) Plískov (76,5 %), **Zeman 64 %**, Schwarzenberg 36 %
- 42) Podmokly (účast 63,1 %), **Zeman 70,5 %**, Schwarzenberg 29,5 %
- 43) Příkosice (účast 61 %), **Zeman 73,4 %**, Schwarzenberg 26,6 %
- 44) Přívětice (účast 67,4 %), **Zeman 66,7 %**, Schwarzenberg 33,3 %
- 45) Radnice (účast 55,4 %), **Zeman 57,4 %**, Schwarzenberg 42,6 %
- 46) Raková (účast 57,5 %), Schwarzenberg 54,1 % Zeman 45,9 %
- 47) Rokycany (účast 56,8 %), **Zeman 52,8 %**, Schwarzenberg 47,2 %
- 48) Sebečice (účast 68,1 %), **Zeman 70,2 %**, Schwarzenberg 29,8 %
- 49) Sirá (účast 75,3 %), **Zeman 61,6 %**, Schwarzenberg 38,4 %
- 50) Skomelno (účast 73,1 %), **Zeman 58,2 %**, Schwarzenberg 41,8 %
- 51) Skořice (účast 61,6 %), **Zeman 79,9 %**, Schwarzenberg 20,1 %

- 52) Smědčice (účast 72,2 %), **Schwarzenberg 71,5 %**, Zeman 28,5 %
- 53) Strašice (účast 54,7 %), **Zeman 63,5 %**, Schwarzenberg 36,5 %
- 54) Svojkovice (účast 60 %), **Zeman 55,1 %**, Schwarzenberg 44,9 %
- 55) Štítov (účast 72,7 %), **Zeman 75 %**, Schwarzenberg 25 %
- 56) Těně (účast 59 %), **Zeman 76,1 %**, Schwarzenberg 23,9 %
- 57) Terešov (účast 55,2 %), Schwarzenberg 52,2 %, Zeman 47,8 %
- 58) Těškov (účast 65,2 %), **Zeman 64,6 %**, Schwarzenberg 35,4 %
- 59) Trokavec (účast 65,8 %), **Zeman 80,8 %**, Schwarzenberg 19,2 %
- 60) Týček (účast 69,7 %), **Zeman 57 %**, Schwarzenberg 43 %
- 61) Újezd u Svatého Kříže (účast 61,7 %), **Zeman 55,9 %**, Schwarzenberg 44,1 %
- 62) Vejvanov (účast 61,9 %). **Zeman 57,6 %**, Schwarzenberg 42,4 %
- 63) Veselá (účast 54,1 %), Schwarzenberg 58,3 %, Zeman 41,7 %
- 64) Vísky (účast 78,1 %), Schwarzenberg 52 %, Zeman 48 %
- 65) Volduchy (účast 66,8 %), **Zeman 51,3 %**, Schwarzenberg 48,7 %
- 66) Všenice (účast 76,9 %), **Zeman 64,7 %**, Schwarzenberg 35,3 %
- 67) Zbiroh (účast 59 %), **Zeman 60,2 %**, Schwarzenberg 39,8 %
- 68) Zvíkovec (účast 62,6 %), **Zeman 58,2 %**, Schwarzenberg 41,8 %

V rokycanském okrese zvítězil s přehledem Miloš Zeman, kterého volili občané v 59 obcích, zatímco Schwarzenberga jen v 9 obcích; v jedné obci byl výsledek 50:50. M. Zeman získal většinu hlasů ve všech větších obcích (Rokycany, Hrádek, Radnice, Zbiroh, Mýto, Strašice atd.), zatímco Schwarzenberga volily obce s nejmenším počtem obyvatel (Čilá, Chlum, Kařízek, Němčovice, Ostrovec – Lhotka, Raková, Terešov, Veselá, Vísky).

V některých obcích – např. v Trokavci, Těních, Štítově, Nevidě, Lhotce u Radnic, v Liblín aj. dokonce hlasy pro M. Zemana byly vyšší než 70%.)

Z jednání ZO KSČM v Hrádku

Přítomni na začátku jednání vzpomněli minutou ticha zemřelého člena stranické organizace s. Hartla, kterému těžká nemoc přetrhla nit jeho života.

V dalším jednání předseda ZO KSČM s. Miroslav Veselý podal informace z jednání OV KSČM, týkající se výsledků hospodaření a stavu inventarizace okresní organizace za rok 2012. Přítomné seznámil též s připravovanými akcemi na I. pololetí roku 2013, k nimž tradičně patří oslava MDŽ, oslava 1. máje a MDD. Seznámil členy se stavem okresní členské základny a k jakým organizačním změnám dochází v jednotlivých místech.

Konstatoval, že komunisté v Hrádku přistupují zcela odpovědně k plnění úkolů a zajímají se o politiku včetně celého dění v naší společnosti, což ukázala i následná diskuse. Zejména událostí kolem jmenování s. Baborové v Českých Budějovicích na funkci radní pro školství, které vyvolalo

mezi pravicovými studenty a učiteli značný odpor. Dokázali, že jim o skutečnou demokracii nejde a uznávají jen takovou demokracii, která se jim hodí.

Projednány byly i výsledky přímé volby prezidenta. Členové se rovněž zajímali o budoucí osud vojenského újezdu Brdy a byli požádáni, aby případné připomínky a návrhy podali na příslušná místa.

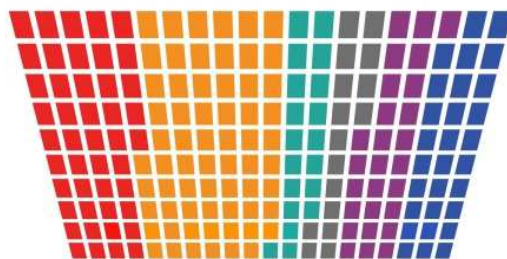
Miroslav Veselý, předseda ZO KSČM Hrádek

Volební preference - únor

(publikováno 7.2.2013)

Hypotetický zisk poslaneckých mandátů při 54,2% volební účasti

ČSSD	64
KSČM	45
ODS	29
TOP 09	27
SPOZ	19
KDU-ČSL	16

zdroj: SANEP.cz

KSČM ČSSD SPOZ KDU-ČSL TOP09 ODS

V únoru na 600 tisíc nezaměstnaných

Motto: „Komunisté vás budou strašit nezaměstnaností, není to pravda, ničeho se nebojte. Dvacet let tvrdila oficiální propaganda, že jsem nepřítelem socialismu, že chci v naší zemi obnovit kapitalismus, že jsem ve službách imperialismu, od něhož přijímám tučné výslužky, že chci být majitelem různých podniků... Byly to všechno lži, jak se záhy přesvědčíte, protože tu brzy začnou vycházet knihy, z nichž bude zřejmé, kdo jsem a co si myslím. Slibuji vám, že funkci prezidenta vezmu na jedno volební období, ale pak bych se chtěl věnovat práci dramatika. Také vám slibuji na svou čest, pokud se za mého volebního období nezlepší životní úroveň v ČSFR, sám odstoupím z funkce...“ (Výňatek z novoročního projevu V. Havla v r. 1989).

Vinen za restauraci kapitalismu i za dnešní bídu a mizérii (hospodářskou, politickou i morální) nenese jen V. Havel, který celému národu lhal, ale samotný kapitalismus, který není nikdy schopen odstranit vykořisťování i nezaměstnanost a všechny následné symptomy, které s sebou zákonitě nese. Podobným způsobem nám lžou i dnešní vládcové, kteří využívají Havla i kapitalismus.

Lhali nám, že nezaměstnanost v této zemi nikdy nebude. A jak vypadá dnešní realita?

Dne 12. února seriózní deník hned na první stránce sděluje, že „každý pracovní den se řady nezaměstnaných rozrostou v průměru o dva tisíce lidí.

Zoufale dlouho hledají práci nejen nekvalifikovaní s nižším vzděláním, ale i ti, kteří mají za sebou školy, praxi a ovládají jazyky“.

A statistické údaje mluví jasnou řečí:

K 31. lednu 2013 bylo v České republice bez práce 585 809 lidí. To je o 40 498 více než na konci loňského prosince. Oproti loňskému lednu přibýlo 51 720 nezaměstnaných. Vyplývá to z údajů Úřadu práce ČR. Podíl nezaměstnaných osob tak dosáhl 8 procent. Nový ukazatel porovnává počet uchazečů o zaměstnání (ve věku 15 – 64 let) ke všem obyvatelům (v tomto věku).

K tomu ještě malá vsuvka: Existovala za socialismu nezaměstnanost, kromě dědičně zatížených „nemakačenků“? Můžeme se této otázce smát, protože je skutečně absurdní, aby za socialismu, kdy existoval nedostatek pracovních sil ve všech odvětvích, mohl se vyskytnout občan bez práce. Dnes v zaslíbeném kapitalistickém ráji tomu je radikálně naopak. Dokdy?

Kdysi se mi dostal do ruky vzácný týdeník „Spravedlnost“, vydávaný v Rokycanech v letech 1920-1921 levicovými sociálními demokraty, v němž jsem přečetl taky zprávičku o tom, kterak jeden chudý obyvatel Rokycan jménem Ferdinand vědomě a bezdůvodně napadl městského strážníka před radnici. U rokycanského soudu proletář Ferdinand ochotně vysvětlil, že tak učinil proto, aby se před nadcházející jistě těžkou zimou dostal do basy, kde bylo aspoň zaručeno teplo a nějaká vězeňská strava.

Dnes se ocitáme opět jako v době největší nouze a bídy po první světové válce. Čteme v tisku tuto zprávu od autora (ib): „Muž chtěl do vězení, tak nahlásil bombu“. A dále: „Touha po jistotách kriminálu přivedla 56letého muže (...) k zoufalému činu. V pondělí odpoledne na policejní tísňovou linku nahlásil, že na rokycanském nádraží uložil bombu.“ Na místo vyrazily policejní hlídky, kriminalisté, dopravní policisté, psodvít a strážníci.“ Šlo však o planý poplach. Sám telefonující se po půl hodině dostavil na rokycanskou policejní služebnu a ke svému činu se přiznal. Motívem jeho jednání byla tíživá životní situace... Muž (údajně) neměl co jíst, ani kde spát. Zoufalci hrozí trest odnětí svobody na šest měsíců až tři roky“. Potud novinářská zpráva (Právo 14. února 2013). Doufejme, že se mu přání splní a soud uspokojí jeho lidské touze: získat aspoň postel v teple a vězeňskou stravu. (Cis)

Komunistický režim byl lepší než ten nynější, tvrdí třetina Čechů

Současný režim považuje za lepší ve srovnání s režimem před listopadem 1989 nejméně lidí od roku 1992. O výhodách dnešního uspořádání společnosti je přesvědčeno 46 procent lidí, naopak 32 procent lidí vyzdvihuje komunistický režim. Vyplývá to z výzkumu společnosti STEM.

<http://www.novinky.cz/domaci/291779-komunisticky-rezim-byl-lepsi-nez-ten-nynejsi-tvrdi-tretina-cechu.html>

Ministerstvo, o kterém se málo mluví

Je to „Ministerstvo pro udržení vlády Petra Nečase“, v jehož čele stojí politická trhokyně Karolína Peake. Toto ministerstvo bezpečně zajišťuje existenci pravicové Nečasovy vlády, která se skládá doslova z všelijakého politického odpadu České republiky. Zlo, které tato vláda za své vládnutí v posledních dvou letech vědomě napáchala obyvatelům této země je obrovské. Krade se víc, tuneluje se víc, odklání se peníze ještě víc – před zraky celého národa. Je to nejatraktivnější sport, provozovaný v této zemi, na kterém menšina bohatne a drtivá většina obyvatel chudne. (Cis)

Národním státům globalizace utahuje provaz kolem krku

V minulosti národní státy bránily svou samostatnost vnitřní soběstačností. Dnes však honí každé euro či dolar v cizích investicích, které tyto národní státy a národní svrchovanost doslova zotročují. Vyvrcholením jejich okupace je globalizace, která se stává největší hrozbou národních států. K rozkla-

du národních států a národních hranic dochází prakticky bez výstřelu – tam kde to jde. Vítězi jsou bývalí poražení a národy, které drazé zaplatili v bojích za své osvobození, jsou znovu okupovány. Tak kde to nejde po dobrém, tam nastupují falangy žoldáků... A tak se v historii uzavírá kruh: národy tak po staletí bojovaly za svou svobodu.

Když ji získaly, ani se ji nemohly nabažit, a již tu nastoupily děti kapitalismu imperialismu – nacismus a fašismus. Je jisté, že nebýt Sovětského svazu a partyzánského boje, jistě by se imperialistické státy dohodly s Německem o „mírovém znovurozdělení světa“ na zájmové zóny.

Nebýt Sovětského svazu, kdo ví, kde by se nacházel dnes svět.

Po úspěšném rozbití koloniálního panství ve světě v 50. a 60. letech, a to si přiznejme, i za vydatné pomoci SSSR, nastala doba „studené války“ charakterizovaná snahou západního světa – tedy kapitalistických mocností, o dalším přerozdělení světa na geopolitické sféry vlivu. Evropa sice byla v „klidu, ale imperialismus se vrhl především na svou kořist v Asii, ve Střední a Jižní Americe. Pamatujeme dobře krvavou válku v Koreji (1950-1954), krvavou válku ve Vietnamu, vojenské, ekonomické i špiónážní zasahování do vnitřních záležitostí států Jižní a Střední Ameriky a dosazování loutkových vlád. Ve všech těchto záležitostech stály v čele USA. (Cis)

70. výročí stalingradské bitvy

Připravil Petros Cironis

Stalingrad a Rokycany

Zdálo by se, že podobná vazba je přinejmenším pochybná. Více jak miliónový Stalingrad (dnešní Volgograd) a město Rokycany s patnácti tisíci obyvateli se nemohou nijak konfrontovat. A přece je tu jistá historická i společenská vazba. V letech 1942-1943 sváděli obyvatelé Stalingradu a celý Sovětský svaz osudovou bitvu nejen o svou existenci, ale u Stalingradu se bojovalo o celou okupovanou Evropu, o její bytí a nebytí. Bitva u Stalingradu byla sledována zraky obyvatel celé Evropy i celého světa. Chvěla se srdce obavami nejen o osud tohoto slavného města, ale i o budoucnost všech okupovaných národů Evropy, o budoucnost všech bojovníků v okupovaných zemích. Chvěli se obavami, co bude dál, padne-li Stalingrad do rukou německých okupantů. Lidé klesali na mysli, hledali spásu nebo vzdorovali všemi možnými způsoby. Obyčejní obyvatelé zapínali tajně cizí rozhlasové stanice (Moskvu, Londýn) a poslouchali zprávy neutěšené, často děsné. Generál Paulus i Hitler jeden čas zvěstovali světu, že Stalingrad už padl do jejich rukou. Nebyla to pravda, v totálně rozbitém městě se bojovalo do vítězného konce. Dne 2. února 1943 se Paulusova armáda zlomila před náporům Rudé armády a vzdala se.

Byla to zpráva, která letěla jako bleskem po celém světě a přes tajné kanály i rozhlasové vlny se dostala i mezi obyvatele okupovaných území.

Stalingrad žije! Říkali si mezi sebou. Žije i naše naděje!

Tato zpráva se dostala i mezi dvěma tisíci totálně nasazenými občany v pracovní lágru Kolvín na Rokycansku a vyvolala skrytou radost i nadšení.

Rokycanský kronikář Ing. Jaroslav Bílý zanechal nám krátkou zprávu o jedné epizodě, která mohla skončit tragicky. Vypráví: „Zatýkání 6. února 1943: Dnes končí smutek za Stalingrad, hostince opět otevřeny do 11. hodin večer. V pracovním táboře v Kolvíně udělalo si několik mladíků

velký večer při pivě. Sehnali také nějaké likéry, rozjařili se, zpívali zakázané písně, mezi jinými i *Internacionalu*. Byli zatčeni, dopraveni gestapem do Plzně. Mezi nimi je i příručí železářského obchodu Fr. Kučery (v Rokycanech) Josef Honzík a bývalý praktikant městských železáren J. Kalouš. 13. února byli propuštěni na přimluvu majitele dřevařské pily firmy Fischer. Dostalo se jim prý pro bujnost, odpovídající dnešní kázni, tělesného trestu.“ (Kronika str. 94b-95)

V květnu r.1945 řada vojáků Rudé armády, kteří bojovali u Stalingradu, u Kurska a kteří hnali nacistické armády přes tisíce kilometrů zpátky do jejich vlasti, dobyli Berlín a dostali se i do Prahy. Odtud první průzkumné tanky Rudé armády spěchaly směrem na demarkační čáru do Rokycan. Sem dorazila americká armáda v pondělí 7.května 1945. První průzkumné tanky Rudé armády dosáhly svého cíle 9. května 1945 a zastavily se na rokycanském předměstí Borek necelý kilometr od centra Rokycan. Zde si podali ruce a uzavírali přátelství s Američany i místními obyvateli, fotografovali se společně Američané, Rusové, Češi, vojáci všech barev a národností, běloši i černoši, obyvatelé města poprvé hleděli na pravé americké vojáky – černochoy. Byla to rušná a vzrušená doba, kdy zbraně zmlkly a lidé se upřímně těšili ze svobody i z pocitu, že přežili.

V Rudé armádě tehdy sloužila i seržantka-zdravotnice Marie Michajlovna Rochlina, která od Stalingradu přes Kursk, Berlín a Prahu pomáhala raněným sovětským vojákům. Válka pro ni skončila v Rokycanech. Proto na toto město a jeho obyvatele nezapomněla.

V pozdějších desetiletích navázala kontakty s některými občany Rokycan. Její sen navštívit zemi, kde pro ni skonči-

la válka, se naplnil v září roku 2004. K výročí osmdesátin, od svých dvou dcer, dostala darem zájezd do České republiky. Při této příležitosti navštívila i Rokycany. Od té doby má své věrné přátele i ve městě, kde pro ni skončila druhá světová válka. Dnes i přes svůj vysoký věk udržuje s nimi stálý čilý styk. Byla také hlavní iniciátorkou udělení Stalingradské pochodně Vítězství města Hrdiny-Stalingradu, která se uděluje výhradně městům Ruské federace a bývalého Sovětského svazu. V r. 2005 učinila komise, která toto vysoké vyznamenání udílí, výjimku a Stalingradskou Pochodeň Vítězství udělila i městu Rokycany. Při slavnostním předávání ve Volgogradu ji osobně převzala za Rokycany Marie Mchajlovna Rochlina.

Stalingradskou pochodeň Vítězství pak předal starostovi města, radě, zastupitelstvu i občanům Rokycan generální konzul Ruské federace v Karlových Varech dne 14. prosince 2005 Valerij Nikolajevič Ščetinin.

Dnes je Stalingradská pochodeň Vítězství uložena ve Vojenském muzeu Na demarkační čáře v Rokycanech.

Zde je také umístěna rovněž i socha rudoarmejce, která kdysi stála (od r.1953) na rokycanském náměstí.

Rokycany tak navázaly na své nejlepší a nejskvělejší tradice. Patří k nim i vzdálené, ale upřímné přátelství s Volgogradem, který nese jméno „Stalingrad-město hrdina“.

Kat'uška v bojích u Stalingradu – a v Rokycanech
Ze Stalingradu do Berlína, z Berlína do Prahy a do Rokycan – to byla cesta „Kat'uší“ na přehlídce Rudé armády v Rokycanech 21. května 1945

Dopis z Moskvy

Z daleké ale pro nás blízké Moskvy k 70. výročí vítězné bitvy u Stalingradu nám píše naše vzácná spolupracovnice, bojovnice proti nacistickým okupantům v řadách Rudé armády a nyní sekretářka veteránů 95. divize Rudé armády Marie Michajlovna Rochlina.

Den Rudé armády - M..M. Rochlina

Moskva 3. února 2013

Znáte všechna naše štěstí i neštěstí z tisku. Nyní vedeme druhou Stalingradskou bitvu. Všechen komunistický tisk tiskne a zná veškeré naše výzvy. Sbíráme podpisy, které nás podporují, ale vláda mlčí.

Televize jakoby "nabrala vodu do úst", v této věci mlčí.

2. února jsme vzpomněli 70. výročí Stalingradské bitvy.

Jestli se nám nepodaří vrátit našemu městu název Město – hrdina, Stalingrad, ponecháme našim potomkům, synům a dcerám, historickou závěť. Účastnila jsem se sjezdu žen Ruska a tam jsem předala naši "Výzvu" tajemníkovi ÚV Komso-molu, výzvu mladým, ať pokračují v námi započatém boji.

Následníky potřebujeme, nás pamětníků zůstává stále méně. Josefe pověz o našem boji mladým Čechům. Na internetu sbíráme podpisy pro podporu naší věci. Je možné takto získat množství materiálu o nás, našem boji i o mně.

Často vzpomínám na náš bojový povel:

"Ogoň na meňa"!

Posílám všem v Rokycanech srdečný (bojový) pozdrav.

Marie Michajlovna Rochlina

Udělení Pochodně Vítězství městu Rokycany

Rada veteránů 95. gardové střelecké divize Poltavské, notitele Leninova řádu, Řádu Rudého praporu, Řádu Suvorova a B. Chmenického.

Moskva 7. dubna 2005

Drazí (přátelé)

M.M.Rochlina přebírá v r. 2005 Pochodeň Vítězství Stalingradu pro město Rokycany

(pro Rokycany)...

Ještě jednou blahopřeji k vítězství a necht' přátelství mezi českým a ruským lidu trvá na věčné časy.

Marie Michailovna Rochlina

R R R

Rada veteránů 95. gardové střelecké Poltavské divize, novitele Leninova řádu, řádu Rudého praporu, Řádu Suvorova a B. Chmelnického.

Moskva 24. dubna 2005

Drazí přátele.

Blahopřeji Vám k 60. výročí Vítězství.

Všechny národy světa očekávaly toto vítězství a všichni společně jsme jásali a slavili jeho završení.

Jsem velmi ráda, že téměř po 60. letech jsem se znovu ocitla tam, kde jsem se dočkala vítězství. Nikdy nelze zapomenout na jásající Čechy, kteří nás doslova zasypávali květy, mým milovaným šeríkem....

Velmi lituji, že z Rokycan nikdo nepřijede na mezinárodní konferenci do Stalingradu; je třeba se zúčastnit slavnostního předání Stalingradské Pochodně Vítězství

Oznamuji vám, že jsem převzala Stalingradskou Pochodeň Vítězství pro Rokycany. Od 11. do 13. dubna 2005 probíhala vlastenecká konference, při které se jsou udělovány tato ocenění.

Bylo rozhodnuto, abych Pochodeň pro město Rokycany převzala já. Tuto vám spolu s videokazetou, v níž je ceremoniál předání podrobně zachycen, předám osobně já.

Pravda, novináři jako vždy něco popletou.

Já jsem čestnou občankou české obce Dobřív, a nikoliv Rokycan, jak se v přiloženém článku píše. Důležité však je, že naše Pochodeň bude nyní i u Vás. Celý průběh předání je zachycen i na fotografiích, které při příležitosti předání pochodně rovněž obdržíte.

Velmi lituji, že z Rokycan nikdo nepřijel na konferenci ve Volgogradě. Všem účastníkům byly předány osobně i odznaky.

Posílám vám výstřižek z novin „Volgogradská Pravda“.

Pochodeň – to je oheň našich srdcí živých i mrtvých, ať proto osvětluje cestu všem obyvatelům Země jako symbol a přátelství. To jsou nejcennější statky na světě: Mír a přátelství.

Napsala jsem mj. asi 1000 dalších blahopřání našim veteránům, aby věděli, že jsme na ně nezapomněli.

Rovněž pořádáme mnoho setkání ve školách i v televizi.

Na vítězství.

S úctou zdravíme všechny.

M.M.Rochlina

R R R

Zdravice správy města Rokycan Stalingradu

K 70. výročí vítězství Rudé armády u Stalingradu poslaly orgány města Rokycan Stalingradu následující zdravici:

V Rokycanech dne 2. února 2012

Hlava města-hrdiny Volgograd

S o b o k a r Vladimír Alexandrovič

V o l g o g r a d

PSČ: 400001

Ruská federace

V roce 2005 u příležitosti 60. výročí porážky fašismu byla městu Rokycany, na základě návrhu Stalingradské komise pro udělování Stalingradské Pochodně vítězství, udělena i našemu městu Pochodeň Vítězství jako výraz přátelství ruského a českého lidu, spjatého zvláště s osvobozením Československa v květnu 1945 slavnou Rudou armádou, jejíž první průzkumný oddíl dorazil do rokycanského předměstí v nočních hodinách 9. května 1945, zatímco americká armáda vstoupila do Rokycan již 7. května 1945.

Jsme si vědomí velkých obětí a hrdinství vojáků Rudé armády při osvobozování naší vlasti, které jsou patrné i v našem okrese 7 hroby se 14 padlými rudoarmejci a 11 památníky, připomínajícími osvobození měst a vesnic okresu Rudou armádou.

V našem městě se dne 9. května 1945 v nočních hodinách setkaly armády protifašistické koalice – Rudá armáda a americká armáda. Tuto skutečnost připomíná také památník "Na demarkační linii" na okraji našeho města a pomník Rudoarmejce, který stojí ve Vojenském muzeu na demarkační čáře.

Do našeho města zavítala v průběhu let i řada veteránů Rudé armády, kteří v roce 1945 dorazili přes Prahu do Rokycan. Rokycanský okres z velké části osvobodily jednotky a

vojáci 95. gardové divize Rudé armády. Tyto události se zapaly hluboko do historie města i srdcí obyvatel celého okresu.

Vzpomínky na hrdinství vojáků Rudé armády daly popud k těsnému rozvíjení přátelských vztahů mezi našim městem a městem Bogdanovič ve Sverdlovské oblasti, i Vaším městem, který je u nás známý jako Stalingrad - Město hrdina.

Pochodeň Vítězství je trvale uchována ve Vojenském muzeu na demarkační čáře v Rokycanech, které navštěvují četní obyvatelé z celé oblasti nejen v čase výročí osvobození, ale po celý rok.

Každý rok zavítají do našeho města pracovníci generálního konzulátu Ruské federace z Karlových Varů, kteří ve spolupráci s představiteli našeho města a dalšími organizacemi, pokládají květiny k památníkům a hrobům vojáků Rudé armády.

Jménem všech občanů našeho města i celého okresu Vám upřímně blahopřejeme k 70. výročí vítězné bitvy u Stalingradu, která byla počátkem osvobození národů Evropy od fašismu.

Vyjadřujeme přání nás všech, aby v budoucnu se již nikdy takovéto válečné hrůzy neopakovaly a abychom všichni žili v míru a spokojenosti.

V Rokycanech:

Starosta města Rokycan Ing. Vladimír Šmolík

Volgograd se přejmenoval na pět dní na Stalingrad

Dle rozhodnutí vedení města na žádost válečných veteránů se Volgograd na několik dní přejmenuje na Stalingrad. Toto rozhodnutí se vztahuje i do budoucna - každý rok při výročí vítězství Rudé armády u Stalingradu se Volgograd bude jmenovat Stalingradem.

Město, které se původně jmenovalo Caricyn, bylo na Stalingrad přejmenováno v roce 1925. Vyzvedávala se tak role Josifa Visarionoviče Stalina při obraně města proti bělogvardějcům. O 36 let později, za Nikity Chruščova, bylo město kvůli zločinům stalinské éry přejmenováno na Volgograd. Pokus obnovit pojmenování ze Stalinových časů dosud narážel na odpor obránců lidských práv i dalších skupin. Zápas o návratu ke jménu však trvá i nadále. Hodně se mluví o tom, že pro změnu názvu by mělo být vyhlášeno referendum

Ruská média informovala, že na počest stalingradského vítězství se v ulicích Sankt Petěrburgu a sibiřské City objevily autobusy se Stalinovými portréty.

Bitva u Stalingradu byla společně s bitvou u Moskvy a bitvou u Kurska nejvýznamnějším střetnutím německých a sovětských vojsk na východní frontě.

Rudá armáda v ní dobyla vítězství, když nejprve obklíčila a posléze zničila německou 6. armádu pod velením polního maršála F. Pauluse. Stalingrad se tak stal strategickým obratem ve druhé světové válce.

Kapitulace Paulusovy armády byla první kapitulací nacistů od začátku druhé světové války, která změnila běh války jak z hlediska vojenského, tak i psychologického, neboť vítězství u Stalingradu posílilo ducha Rudé armády.

Město-hrdina (rus. город-герой, ukr. Місто-герой, bělor. горад-герой) je oficiální čestný titul udělovaný v éře Sovětského svazu městům, která se vyznamenala ve Velké vlastenecké válce. Celkem tento titul získalo 12 měst a 1 pevnost. Jsou to (v závorce rok vyhlášení): Leningrad (1945; dnes Sankt-Petěrburg), Stalingrad (1945; dnes Volgograd), Sevastopol (1945; Krym, dnes Ukrajina), Oděsa (1945; Ukrajina), Kyjev (1961; Ukrajina), Brestská pevnost (1965; Bělorusko), Moskva (1965), Kerč (1973; Krym, dne Ukrajina), Novorosijsk (1973), Minsk (1974; Bělorusko), Tula (1976), Murmansk (1985), Smolensk (1985).

Bezdomovcům daruje jeden pivovar sídlící v Česku 12.013 lahví plzeňského

Věhlasná světová tisková agentura Orbis pictus přinesla zprávu, že jistý stejně věhlasný český pivovar se rozhodl jako tradičně každoročně věnovat českým bezdomovcům, kteří se sejdou na reprezentačním bezdomoveckém plese o Velikonočních v pražské Lucerně, 12.013 lahví ležáku Pilsner Urquell, na nichž si budou pochutnávat vysoce postavení čeští bezdomovci. Zásilku těchto lahví požehnal i samotný biskup. Mluvčí onoho pivovaru prohlásil našemu zvláštnímu zpravodaji, že „je potřeba, aby se sláva našeho piva šířila dál a dál.“

Dementi

Náš list se omlouvá všem našim čtenářům sedícím vpravo vlevo, uprostřed či kdesi na okraji, že není pravda že jeden pivovar v Česku hodlá darovat zmíněný počet lahví piva naším statečným českým bezdomovcům, ale při přenosu dat došlo k neopakovatelné chybě, za kterou se široce a hluboce omlouváme. Správně tato zpráva, kterou nemůžeme ani popřít ani vyvrátit, má znít:

„Do velikonočního Vatikánu poputuje 2013 lahví plzeňského

Do velikonočního Vatikánu z Plzně poputuje za zhruba pět týdnů delikátní zásilka – přesně 2013 lahví ležáku Pilsner Urquell. Várce, na niž si bude pochutnávat i vysoký církevní klér, požehnal arcibiskup (obracuje se patrně k Bohu, pozn. red.) takto: „Požehnej, prosíme, tomuto pivu, které je dobrým plodem lidského vědění a darů přírody. Dej, ať lidem slouží ke zdraví a k radostem srdce, ať ho požívají s mírností a uvážeností. Prosím tě, dej, ať se každému, kdo se tohoto piva napije, dostává zdraví těla a ochrany duše. Amen“...

Zásilku piva převezme stejně jako loni státní sekretář Vatikánu kardinál Tarcisio Bertone....

Pivo je určené pro nejvyšší hodnostáře. „Pokud víme, tak je mezi nimi velice populární a vždy se vypije velice rychle“, podotýká s úsměvem manažér pivovaru...

„Je potřeba, aby se sláva našeho piva šířila dále dál“, zdůraznil.“

Omluva redakce:

Omlouváme se především naším statečným českým bezdomovcům za to, že nedostanou darem žádné námi a chybou našeho dopisovatel slíbené lahve piva, naším čtenářům pak slibujeme, že k podobným unikům našich dopisovatelů již nebude v budoucnu žádný prostor. (Cis s požehnáním Jaro-slava Haška).

Jan Hřebejk se zase vy- znamenal "Rudá a hnědá prasata táhla lháře a demagoga na Hrad"

<http://www.blisty.cz/art/67241.html>, 29.1.2013

O prezidentských volbách a etice se píše a mluví už několik dní, píše Jiří Švejda.

Diskutuje se o křupanství, lidské spodině, chudobě duše i inteligenci, urozené a intelektuální noblese i jasně dané morální převaze. Výrokem tohoto období je pro mne osobně zhodnocení výsledků voleb, které pronesl režisér Hřebejk v sobotním večerním zpravodajství televize Prima z pražské Lucerny. "Rudá a hnědá prasata táhla lháře a demagoga na Hrad."

Koho tím myslel? Všechny Zemanovy voliče? Nebo snad pouze ten jejich necelý půlmilion, který přehlasoval druhého kandidáta?

Označil tak Zemanův volební štáb? Nebo své kolegy a kolegyně, kteří Zemana veřejně podporovali? Způsobila to hysterie? Nebo hluboce zažitý pocit osobní nadřazenosti?

Myslím si, že dokud se pan Hřebejk neomluví, vyřazuje se ze společnosti byť jen řekněme normálně slušných lidí.

Grebeníček nic ne- zkreslil

Jan Čulík, <http://www.blisty.cz/art/67438.html>, 8.2.2013

Je mi líto, Karel Dolejší se mýlí. Grebeníček ve svém projevu v parlamentě hovoří o postojích a významu gesta Jana Palacha v roce 1969. Nebylo to antikomunistické gesto, bez ohledu na to, jak to chtějí dnes politikové a komentátoři zkreslovat.

Je to zřejmě dáno mým věkem, ale svědčím o tom, že Grebeníčková interpretace je přesná. Palachova oběť neměla antikomunistický význam ani v době tzv. Palachova týdnu v lednu 1989, jak tvrdí chybně Karel Dolejší. Tou dobou jsem pracoval pro Svobodnou Evropu, české vysílání BBC, překládal jsem chartistické Informace o Chartě v angličtině a připravoval jsem pravidelné zprávy o situaci v české kultuře pro

oxfordský East European Publication Project. Byl jsem podrobně informován o postojích občanů v tehdejší Československu, jak to například shrnuje tento článek.

Jak si přečtete v citovaném článku, v lednu 1989 se protestovalo proti normalizační zvlí, protesty však nebyly systémově antikomunistické. Lidé vůbec netušili, že by mohl v Československu vzniknout volnotržní kapitalistický systém. Protesty proti policejní zvlí nebyly systémovými protesty proti komunistickému zřízení jako takovému. Většina lidí si vůbec nedokázala představit, jak by takový režim vypadal. Jak známo, ještě dlouho po listopadu 1989 se většina československých občanů domnívala, že bude jaksi navázáno na Pražské jaro 1968, lidé netušili, že vznikne tvrdě kapitalistický systém.

Je jisté údělem gest a událostí, že je následné generace zkreslují, aby se jim to hodilo do krámu. Upálení Jana Palacha nebylo antikomunistickým gestem ani v roce 1969, ani nenabývalo tohoto významu v lednu 1989. Možná ho zkreslili ve své mysli později někteří politikové a novináři, ale, příznám se, že by mě - jako pamětníka - NIKDY nenapadlo spojovat Jana Palacha s antikomunismem. Byl to protest proti okupaci, to ano.

Náš medailonek Josef Pácl

Náš dnešní medailonek připomene jednoho z bojovníků proti nacistické okupaci a za lepší zítřek, Josefa Pácla.

Josef Pácl se narodil 13. 8. 1902. V letošním roce si tedy připomeneme 110 výročí od jeho narození.

Po ukončení školní docházky se vyučil a začal pracovat jako dělník. Zapojil se do práce strany a jeho činnost potom vyvrcholila zejména po obsazení republiky fašisty. V té době se stal členem Národně revolučního výboru ustanoveného 27. 10. 1942, v němž byl pověřen funkcí instruktora pro závody. Později se stal členem III. ilegálního krajského vedení strany a NRV.

Na jaře roku 1943 došlo k vyzrazení činnosti III. ilegálního výboru strany v Plzni a i celé organizační sítě v západních Čechách. V důsledku toho došlo k zatčení mnoha členů organizace vedené Václavem Gottliebem.

Josefu Páclovi se na základě včasného varování podařilo před zatčením uprchnout a krátkou dobu skrývat u Františka Šišky v Mirošově a po zatčení Fr. Šišky se ukrýval na Mirošovsku, kde se také aktivně zapojil do partyzánské činnosti.

Po válce působil i nadále v orgánech komunistické strany na Rokycansku. V této politické činnosti aktivně působil a pracoval až do konce svého života.

Pozvánka k oslavě Mezinárodního dne žen

Jako každoročně i letos Levicový klub žen ve spolupráci s OV KSČM, Česko-ruské společnosti a Společnosti česko-kubánského přátelství v Rokycanech pořádají oslavy tohoto významného dne.

**Oslavy se budou konat ve velkém sále rokycanské sokolovny
v sobotu 9. března 2013 od 14,00 hod.**

Pro účastníky je připraven zajímavý a bohatý program s vystoupením dětských souborů ze Zbiroha a z Domu dětí a mládeže v Rokycanech.

K poslechu a tanci bude hrát hudební skupina z Hrádku.
Srdečně zveme všechny naše přátele z Rokycan a okresu